

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย
The study of English learning behavior of students
Mahamakut Buddhist University, Sirindhorn Campus.

พระครูปลัด ประสิทธิ์ ปสิโท* พระครูสิริธรรมนิเทศ, ผศ.ดร.**

ดร. บานชื่น นักการเรือน*** พาฝัน ธนากรเมธา****

Phrakruplad Prasit Srasiddho* Phrakhrusiridhammanithet**

Banchuen Nakkanrian*** Phafan thanakulmetha****

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ*

หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง**

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย

Bachelor of Education Program in Teaching English*

Bachelor of Political Science (Government)**

Mahamakut Buddhist University, Sirindhorn Campus.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย และ 2) ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 รูป/คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการเปิดตารางสำเร็จรูปของเกรงซีและมอร์แกน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัยปีการศึกษา 2564 มีพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับการปฏิบัติบ่อยครั้ง แยกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านอารมณ์ความรู้สึก ด้านความจำ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านการนำไปสู่ความสำเร็จ และด้านสังคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับการปฏิบัติบ่อยครั้ง ตามลำดับ สำหรับการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ จำแนกตามสถานภาพ อายุ และคณะที่ศึกษา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย มีพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา พบว่า มีพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ, นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย

Abstract

The purpose of this research study is 1) to survey the English learning behavior of the students of Mahamakut Buddhist University, Sirindhorn Campus (MBU). 2) to study and compare the English learning behavior of the population of the study. The samples size was 200 of the 2021 Academic Year students, which were determined using Krejcie and Morgan (1970) approach. The instrument was a questionnaire which was especially conducted for surveying the different aspects of learning English language behavior; the frequency of English exposure, the attitude towards English, the memorizing techniques of new vocabulary, the attempt to learn English and learning methods in the social content. The gathered data were analyzed using mean, standard deviation, and One-Way ANOVA.

The main findings of the study indicated that: overall, the frequent English exposure. The average of the different English learning aspects as followed; the attitude towards English, the memorizing techniques of new vocabulary, the attempt to learn English and learning methods in the social content respectively.

Additionally, the analyses and comparison of the English learning behavior level specified by status, age, and faculty showed no different found. However, the study disclosed that there is a different English learning behavior when categorized by the student year. The statistically significant is 0.05.

Keywords : the study of English learning behaviors, the students of Mahamakut Buddhist University, Sirindhorn Campus.

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ เพราะสังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความเจริญก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ และวัฒนธรรมมีผลกระทบทั่วถึงอย่างรวดเร็ว บุคคลในสังคมต้องติดต่อพบปะ เพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศ จึงกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่ง (อรอุมา จารเครือ, 2562 : 1752) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในศตวรรษที่ 21 เป็นยุคที่โลกพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ด้วยบทบาทของเทคโนโลยีและการสื่อสารที่รวดเร็วทันสมัย เป็นตัวขับเคลื่อนนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ประกอบกับ “Thailand 4.0” เป็นโมเดลการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยในขณะนี้ ภาครัฐจึงมีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศในด้านต่าง ๆ เพื่อเตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับโอกาสและความท้าทายใหม่ อันนำไปสู่การพัฒนาประเทศตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ การจัดการศึกษาถือเป็นหัวใจสำคัญที่จะเตรียมความพร้อมผู้เรียนให้มีทักษะการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21 มีทักษะความเป็นนานาชาติ (Internationalization Skill) และทักษะภาษาต่างประเทศนับเป็นทักษะที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตในฐานะพลเมืองของสังคมโลก นอกจากภาษาแม่ คือ ภาษาไทยแล้ว ทักษะภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะทักษะภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญอย่างมาก เพราะเป็นภาษาสากลที่นิยมใช้สื่อสารในสังคมโลก เป็นเครื่องมือสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและสร้างความร่วมมือในการดำเนินงาน

ต่าง ๆ ทั้งในส่วนบุคคล สังคม และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ แต่ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร แม้เด็กไทยจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานก็ตาม ปัญหาสำคัญที่พบคือ เด็กไทยมีผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ และไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ ดังนั้น การนำแนวคิดทฤษฎีการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศที่เหมาะสมมาใช้เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน และสอดคล้องกับความจำเป็นของสังคม เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น เป็นหนทางหนึ่งอันนำไปสู่การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษและเตรียมพร้อมเด็กไทยให้สามารถดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21 และสนับสนุนการพัฒนาประเทศได้ต่อไปในอนาคตต่อไป (สมบัติ คชสิทธิ์ และคณะ, 2560 : 177)

ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษ ในประเทศไทยตั้งแต่เริ่มแรกเป็นการสอนที่เน้นความสำคัญของโครงสร้างภาษาหรือไวยากรณ์ เพราะมีความเชื่อว่าถ้าผู้เรียนมีความรู้เรื่องกฎเกณฑ์ภาษาดีแล้ว จะสามารถนำไปใช้ได้ แต่ปรากฏว่าไม่ว่าจะเป็นการเรียนแบบไวยากรณ์และการแปล หรือการสอนแบบฟัง-พูด ต่างก็ไม่ได้ผล เพราะผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ที่ได้รับในห้องเรียนไปใช้ในชีวิตจริงได้ ดังที่ สุนทร หลุ่นประพันธ์ (2547 : 9-10) ได้เสนอปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย คือ 1) ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู ส่วนใหญ่เป็นประเด็นของการที่ความรู้ของครูยังไม่ได้มาตรฐาน การเตรียมการสอนของครูยังไม่สม่ำเสมอ ครูไม่เข้าใจโครงสร้างของหนังสือแบบเรียน ครูไม่มีเวลาแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ครูแปลประโยคให้นักเรียนเป็นภาษาไทย ครูมีความเข้าใจนักเรียนในชั้นของตนน้อยเกินไป และ 2) ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการที่นักเรียนให้ความสนใจกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อยมาก นักเรียนมีพื้นฐานความรู้อ่อนเกินไป นักเรียนไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง อีกประการของปัญหาการเรียนรู้อังกฤษ พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ นักเรียนมีความรู้แตกต่างกัน ทำให้จัดการเรียนการสอนค่อนข้างยาก แนวทางแก้ไขปัญหา คือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง ปัญหาครูผู้สอนภาษาอังกฤษไม่มีวุฒิการศึกษาด้านการสอนภาษาอังกฤษ แนวทางการแก้ปัญหา คือส่งครูเข้าอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ และทักษะภาษาอังกฤษของตน (นวพร ชลารักษ์, 2559 : 130)

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพบว่า ยังไม่เป็นที่น่าพอใจนัก ผู้วิจัยจึงได้สนใจที่จะศึกษา “พฤติกรรมกรเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย” เพื่อต้องการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และเพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมกรเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมกรเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

วิธีดำเนินการวิจัย

1. **ประชากรที่ศึกษา** ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 360 รูป/คน (สรุปมติที่ประชุมวิทยาลัยศาสนศาสตร์ ประจำปี 2564: 7)

2. **กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา** ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2564 โดยวิธีเทียบจากตารางสำเร็จรูปของเกรจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้จำนวน 186 รูป/คน แต่การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้จำนวน 200 รูป/คน (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 43)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ามีผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ส่วนมากมีสถานภาพเป็นคฤหัสถ์หญิง จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50 มีอายุ 25 – 30 ปี จำนวน 67 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 กำลังศึกษาอยู่คณะสังคมศาสตร์ จำนวน 178 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 89.00 และกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 63 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 31.50

2. ข้อมูลเกี่ยวกับระดับพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย

2.1 พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับการปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x}=3.82$)

2.2 นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย มีพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ด้านอารมณ์ความรู้สึก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับการปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x}=3.97$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงสุด คือนักศึกษาสร้างความมั่นใจให้ตนเองในการพูดภาษาอังกฤษ แม้พูดผิดก็ตาม มีการปฏิบัติเป็นประจำ ($\bar{x}=4.58$) รองลงมาคือนักศึกษาชมเชยหรือให้รางวัลตนเองในการพูดภาษาอังกฤษได้ดี มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x}=4.39$) และข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในด้านต่ำสุดคือนักศึกษาจะบันทึกความรู้สึกของตนเองด้วยภาษาอังกฤษ มีการปฏิบัติน้อยครั้ง ($\bar{x}=2.21$)

2.3 นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย มีพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ด้านความจำ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับการปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x}=3.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงสุด คือนักศึกษาเชื่อมโยงความรู้เก่าที่เคยเรียนกับสิ่งที่เรียนรู้ใหม่เป็นภาษาอังกฤษ มีการปฏิบัติเป็นประจำ ($\bar{x}=4.58$) รองลงมาคือนักศึกษาหัดใช้คำศัพท์ใหม่มาใช้แต่ประโยคเพื่อช่วยให้จำคำศัพท์นั้นดียิ่งขึ้น มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x}=4.39$) และข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในด้านต่ำสุดคือนักศึกษาจำคำศัพท์ใหม่หรือวลีใหม่โดยนึกถึงตำแหน่งของคำนั้นที่ปรากฏในหนังสือ บนกระดาน หรือตามป้ายประกาศต่าง ๆ มีการปฏิบัติบางครั้ง ($\bar{x}=3.18$)

2.4 นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย มีพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ด้านความรู้ความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับการปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x}=3.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงสุด คือนักศึกษาฝึกออก

เสียงภาษาอังกฤษ มีการปฏิบัติเป็นประจำ ($\bar{x}=4.58$) รองลงมาคือนักศึกษาจะค้นหาคำภาษาไทยที่มีความหมายตรงกับ ความหมายภาษาอังกฤษ มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x}=4.43$) และข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในด้านต่ำสุดคือนักศึกษาฝึกเขียนบันทึกข้อความหรือรายงานต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ มีการปฏิบัติน้อยครั้ง ($\bar{x}=2.42$)

2.5 นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย มีพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ด้านการนำไปสู่ความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับการปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x}=3.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงสุด คือนักศึกษามีเป้าหมายในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างชัดเจน มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x}=4.09$) รองลงมาคือนักศึกษาพยายามหาโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษบ่อย ๆ เท่าที่ทำได้ มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x}=4.08$) และข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในด้านต่ำสุดคือนักศึกษาชวนขวยที่พูดภาษาอังกฤษมากเท่าที่จะทำได้ มีการปฏิบัติบางครั้ง ($\bar{x}=3.44$)

2.6 นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย มีพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ด้านสังคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับการปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x}=3.29$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงสุดคือเมื่อนักศึกษาฟังภาษาอังกฤษไม่ทัน นักศึกษาจะขอให้คนนั้นพูดให้ช้าลงหรือพูดใหม่อีกครั้ง มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x}=4.03$) รองลงมาคือนักศึกษาฝึกถามเป็นภาษาอังกฤษเสมอ ๆ มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x}=3.86$) และข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในด้านต่ำสุดคือเมื่อนักศึกษาพูดกับเจ้าของภาษา นักศึกษาก็ขอให้เขาปรับแก้ภาษาให้ด้วย มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x}=2.37$)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ได้ค้นพบและอภิปรายผลดังนี้

1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ จำแนกตามสถานภาพ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ที่มีสถานภาพต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากนักศึกษาทุกรูป/คน ทั้งเพศบรรพชิต หรือคฤหัสถ์ชาย และคฤหัสถ์หญิง ได้มองเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะปัจจุบันนี้บริษัทส่วนใหญ่จะมีชาวต่างชาติมาทำงานด้วย การมีทักษะด้านภาษาอังกฤษ ทักษะการสื่อสารด้านภาษาต่างประเทศ จะส่งผลทำให้มีโอกาสนในการทำงาน ได้รับความไว้วางใจให้ทำงาน สร้างความประทับใจให้กับชาวต่างชาติได้ รวมถึงการได้รับค่าตอบแทนมากกว่าคนที่ไม่มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยสอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจของ Gardner and Lambert (1972) พบว่าแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สองนั้นสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ แรงจูงใจแบบบูรณาการ (Integrative motivation) เป็นทัศนคติเชิงบวกของแต่ละบุคคลที่จะเรียนรู้ภาษา วัฒนธรรม และชุมชนของภาษาที่สอง ผู้เรียนมีเหตุผลที่สำคัญและชัดเจนในการเรียนรู้ภาษาที่สองในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ ขณะที่แรงจูงใจแบบเครื่องมือ (Instrumental motivation) เป็นเหตุผลเชิงปฏิบัติของบุคคลในการเรียนรู้ภาษาที่สอง บางคนอาจมีแรงจูงใจจากเพื่อนนำไปสู่การได้งานที่ดียิ่งขึ้น สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น ด้านอารมณ์ความรู้สึก ด้านความจำ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านการนำไปสู่ความสำเร็จ และด้านสังคม อยู่ในระดับการปฏิบัติบ่อยครั้ง ซึ่งความสนใจและความตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษจะสามารถนำไปสู่ความเชี่ยวชาญในด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งงานวิจัยฉบับนี้ไม่

สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรพิน ศรีสัมพันธ์ และคณะ (2554 : 15) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อเปรียบเทียบตามเพศต่างกัน พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และงานวิจัยของ สุกันทนา เจริญวัลย์ (2560 : 3) ได้ศึกษาทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่นักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนชาย

2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ จำแนกตามอายุ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากว่า อายุไม่เป็นเหตุผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จึงส่งผลให้นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ที่มีอายุต่างกัน จึงได้มีพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ดังบทความใน 5 เหตุผลที่ไม่มีใครเคยแก่เกินเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (เว็บไซต์ <https://englishgang.com>. สืบค้นเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2565) พบว่า 1) อายุไม่ใช่ปัจจัยในการเรียนรู้ เพราะผู้ใหญ่มีข้อได้เปรียบทางด้านสมาธิและการเข้าใจหลักการทางภาษาเชิงลึกได้ 2) มีแหล่งเรียนรู้มากมาย เพราะสมัยนี้มีทั้งเว็บไซต์ หนังสือ คลาสเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ เป็นต้น 3) การจัดระเบียบวินัยในการเรียนภาษาอังกฤษ ด้วยวุฒิภาวะที่เป็นผู้ใหญ่ทำให้สามารถจัดระเบียบวินัยและกระตุ้นตัวเองให้เรียนได้ดี 4) สามารถค้นหาและแก้ไขเมื่อมีสิ่งผิดพลาด ในฐานะผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ จะมีแรงกระตุ้นในการพยายามเรียนรู้ ค้นหาและแก้ไขสิ่งที่ผิดพลาดในการเรียนนั้น ๆ ได้ดี และ 5) วัยผู้ใหญ่มักจะมีประสบการณ์ชีวิต จึงทำให้มีแรงบันดาลใจและแรงกระตุ้นในการเรียนรู้ได้ดี อีกทั้งประสบการณ์จะสอนให้ต้องตั้งใจเรียน และเก็บเกี่ยวความรู้ให้ได้มากที่สุด จึงทำให้การเรียนภาษาอังกฤษในวัยผู้ใหญ่ได้ประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จริยาพร วรธนโชติ (2561 : 73) ศึกษาพบว่า เด็กปฐมวัยอายุ 2 - 4 ปี จะมีคุณลักษณะ “พัฒนาการดี มีความสุข สนุกเรียนรู้เชิดชูคุณธรรม” ซึ่งการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อหารูปแบบที่เหมาะสมกับบริบทของศูนย์ฯ กล่าวคือ เด็กมีความสุข สนุกในการเรียนรู้และมีประสิทธิภาพสำหรับเด็ก อีกทั้งมีความเหมาะสมของค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองสามารถสนับสนุนได้และมีความพึงพอใจ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ได้แก่ ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ และร่วมประเมินผลตามบทบาทการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการอาสาสมัคร ด้านการเรียนรู้ที่บ้าน ด้านการตัดสินใจ และด้านการร่วมมือกับชุมชน

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ จำแนกตามคณะที่ศึกษา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ที่มีคณะที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากทุกคณะวิชาจำเป็นต้องเน้นการศึกษาภาษาอังกฤษ จึงส่งผลให้นักศึกษาแต่ละคณะวิชา มีพฤติกรรมการศึกษาที่ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดคณิง นฤพนธ์จิรกุล (2560) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการประถมศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร พบว่า ระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง งานวิจัยของ อรพิน ศรีสัมพันธ์ และคณะ (2554) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า

พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมค่อนข้างมาก เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาพบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 งานวิจัยของ ผ่องใส ถาวรจักร (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนของวิทยาลัยราชพฤกษ์ เมื่อจำแนกตามรายคณะ/สาขา พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่ออาจารย์ที่สอนในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับพอใจมาก และนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว มีความพึงพอใจต่ออาจารย์ในด้านการใช้สื่อการสอนและอุปกรณ์การสอน และด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับพอใจมากที่สุด แต่สำหรับนักศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่ออาจารย์ผู้สอนในด้านการสอนอยู่ในระดับพอใจปานกลาง งานวิจัยของ สุภันทนา เจริญวัลย์ (2560) ได้ศึกษาทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนโดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละชั้นปีที่ศึกษาอาจารย์แต่ละท่านอาจจะเข้มงวดหนักเบาไม่เหมือนกันที่แตกต่างกันจึงส่งผลให้นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนที่แตกต่างกัน ในงานวิจัยฉบับนี้พบว่า มี 2 กลุ่ม ที่มีพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันคือ กลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ($\bar{x}=3.81$) กับกลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 ($\bar{x}=4.14$) และกลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 ($\bar{x}=3.86$) กับกลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 ($\bar{x}=4.14$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรพิน ศรีสัมพันธ์ และคณะ (2554: 15) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 งานวิจัยของ สุภันทนา เจริญวัลย์ (2560 : 3) ได้ศึกษาทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกัน มีทัศนคติโดยรวมแตกต่างกันในด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอนและด้านกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย

1. ควรเพิ่มจำนวนอาจารย์ด้านภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามารถบริหารการสอนในรายวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการดูแลและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาได้อย่างทั่วถึง
2. ควรเน้นการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของนักศึกษา เช่น การจัดประสบการณ์ให้นักศึกษาได้ชมภาพยนตร์ต่างประเทศ ฟังเพลงสากล และสื่อต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาทักษะการฟังของนักศึกษา
3. ควรจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาษาอังกฤษของ นักศึกษา เช่น กำหนดให้มีวันพูดภาษาอังกฤษ (English Speaking Day) อย่างน้อย 2 วัน/สัปดาห์ เพื่อให้นักศึกษามี

โอกาสใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารมากขึ้น เกิดความเคยชิน และลดความเขินอายในการพูดภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตลอดจนแนวทางพัฒนาให้บรรลุผลที่เน้นการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Expert) ในลักษณะเชิงอนาคต (Futuristic Research) ต่อไป
2. ควรมีการวิจัยเพื่อหากลยุทธ์การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในประเด็นใดประเด็นหนึ่งที่เป็นปัญหาสำคัญและที่ต้องแก้ไขเร่งด่วน จากข้อค้นพบจากการวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- จริยาพร วรรณโชต. (2561). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก. วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี. 29(2) : 73.
- นพพร ชลารักษ์. (2559). สภาพการเรียนรู้การสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการประถมศึกษาลำพูน เขต 1.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ผ่องใส ถาวรจักร์. (2555). ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนของวิทยาลัยราชพฤกษ์. วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- สรุปมติที่ประชุมวิทยาลัยศาสนศาสตร์ ประจำปี 2563. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย. นครปฐม. : 7.
- สุดคนึง นฤพนธ์จิรกุล. (2560). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้จากสถานการณ์เสมือนจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางภาษาอังกฤษและการรับรู้ความสามารถของตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. ดุษฎีนิพนธ์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุนทร หล่อประพันธ์. (2547). การศึกษาปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโรงเรียนโยนออฟอาร์คเทคโนโลยี. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. สาขาวิชาการอุดมศึกษาบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุกันทนา เจริญวัลย์. (2560). การศึกษาทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.สาขาวิชาการอุดมศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมบัติ คชสิทธิ์ และคณะ. (2560). การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนยุค Thailand 4.0. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 7(2) : 177.
- อรพิน ศิริสัมพันธ์ และ ภัทรพล มหาจันทร์. (2554). การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. วารสารศิลปากร. 4(2) : 15.
- อรอุมา จารเครือ. (2562) การศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้เกมส์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งใหญ่นเรศวรศึกษา. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติครั้งที่ 20 วันที่ 15 มีนาคม 2562 มหาวิทยาลัยขอนแก่น : 1752.

5 เหตุผลที่ไม่มีใครเคยแก่เกินเรียนรู้ภาษาอังกฤษ. (2565). สืบค้นเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2565 จากเว็บไซต์ <https://englishgang.com>.

Gardner, R. C. & Lambert, W. E. (1972). **Attitudes and motivation in secondlanguage teaching**. Harlow, UK: Pearson.